

Bankerne sadlet noget om, saa at de undertiden ere gaaede ud fra, at Underskuddet vilde blive ret ringe, men det er den Slags Stemninger, som under saadanne Forhandlinger, hvor det gælder om Penge, en Gang imellem kunne komme frem hos de paagældende. Men i alt Fald, Underskuddet har været beregnet til mellem 8 og 12 Mill. Kr., idet det meget beror paa, hvorledes de københavnske Ejendommers Værdi vil stille sig, i hvilke Detailhandlerbanken er interesseret. Det drejer sig nemlig om en meget betydelig Række, flere Hundrede Ejendomme, der i Øjeblikket ere vurderede noget forskelligt, fra 27—29 Mill. Kr., og hvori der paa 1ste Prioritet staar 17 Mill. Kr. Med Hensyn til disse tænker man nu fra Bankkomiteens Side under Statens Sanktion at oprette et Ejendomsselskab, som skulde overtage Ejendommene, saaledes at man en Gang kunde faa dem væk fra Detailhandlerbanken og hurtigere kunde likvidere denne. Ejendomsselskabet skulde være paa 10 Mill. Kr. Aktier, hvoraf hver af de fem Banker skulde overtage 2 Mill. Kr. Hvis man lader Detailhandlerbanken likvidere i Ro, er der altsaa nogen Mulighed for, at Underskuddet ikke vil blive saa stort, som man til Tider har troet, og at man kan begrænse Tabet. Staten har jo Interesse i, at Tabet begrænses, for at den ogsaa kan tabe det mindst mulige. Ganske sikkert kræves der, for at Detailhandlerbanken kan bestaa, en overordentlig stor Laanemængde. I Øjeblikket har Detailhandlerbanken 24 Mill. Kr. til Laans af Laanefonden. Der er, og naturligvis ikke med Urette, en Stemning oppe mod, at saadanne likviderende Banker som Detailhandlerbanken og Laanekassen drive Bankforretninger, naar de ikke ere solvente. Jeg kan meget godt forstaa, at en saadan Misstemning er kommen til Orde under de Forhandlinger, jeg har haft den Ære at føre; man synes, det er urimeligt, at saadanne Banker drive akkurat de samme Bankforretninger som de solide og honnerte Banker; jeg tænker her paa Detailhandlerbanken og Laanekassen og ikke paa Grundejersbanken; men det er en Følge af, at man en Gang er kommen ind derpaa. Hvis man i sin Tid havde taget Krakket — jeg skal ikke nu paa nogen Maade sige, om man burde eller ikke burde have taget det —, saa havde Forholdet været et andet; men efter at man var kommen ind paa, at Staten skulde garantere for disse Banker, og at de skulde fortsætte deres Virksomhed, er det unu-

ligt atter at komme bort fra, at de gøre det og paa den Maade redde det mest mulige. Der er altsaa nogen Mulighed for at begrænse Underskuddet for Detailhandlerbankens Vedkommende, naar man ganske roligt lader den leve, og saa slipper Staten jo ogsaa billigere.

Grundejersbanken mener jeg altsaa ikke, Staten vil lide noget Tab ved, og Statens Tab ved Detailhandlerbanken kan blive mellem 4 og 6 Mill. Kr., højere tror jeg ikke, det vil blive. De Bankdirektører, jeg har forhandlet med, have ganske vist til Tider ansat det samlede Tab til 14 Mill. Kr., men det har været paa et Tidspunkt, hvor man var interesseret i at faa det mest mulige fra Staten.

Jeg kommer saa til Laanekassen, som arbejder med meget Besvær. Den har kun en Aktiekapital paa 2 Mill. Kr., deraf ejer den selv 180,000 Kr.; den har i dette Øjeblik laant næsten 6 Mill. Kr. af Laanefonden for at kunne arbejde videre, hvad den faktisk gør. Den har ogsaa en Mængde Ejendomme, saa mange, at den er interesseret i Ejendomme med en samlet Lejeindtægt af over 700,000 Kr. For det sidste Aar, 1909, har Driftsunderskuddet været c. 31,000 Kr., men jeg kan ikke se bort fra, at hvis disse Ejendomme gav en noget højere Leje, kun ganske lidt, hvad der ikke var umuligt, og hvis Laanekassen havde de Penge, den har laant, billigere — den har maattet give noget over 5 pCt. —, vilde dette Driftsunderskud ganske sikkert forvandles til et Driftsoverskud, og saa var der en Mulighed for, at Forholdene kunde stille sig bedre. Dermed vil jeg dog ingenlunde sige, at jeg har store Forhaabninger derom. Hvis jeg i Øjeblikket skal anslaa Tabet ved Laanekassen, vil jeg anslaa det til omtrent 1½ Mill. Kr., foruden at Aktiekapitalen helt er tabt. Maaske vil Tabet ogsaa blive større, jeg tør ikke sige det saa nøje. Derimod har man til Tider ment, at det vilde gaa op til 2—3 Mill. Kr.; men i dette Øjeblik, efter hvad jeg kan bedømme, og efter hvad Folk, jeg har talt med, have sagt mig, tror jeg ikke, det vil blive meget mere end 1½ Mill. Kr. Hvad de to jyske Banker angaar, hvis Forhold jeg ikke er saa nøje inde i, for de ere ikke synderlig klarede af Bankkomiteen, og hvor jeg ikke kan udtale mig med Sagskundskab — det er Landmandsbanken, der i Virkeligheden har ordnet disse Forhold, og det er ikke helt opklaret endnu, hvorledes det vil ske —, anslaar man Ta-